

Таблица за съответствие на Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка

Директива	Българско законодателство	Степен на съответствие
<p>Директива 2011/98/ЕС на ЕП и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка</p>	<p>Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) Закон за насърчаване на заетостта (ЗНЗ) Закон за чужденците в Република България (ЗЧРБ) Закон за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) Закон за българските лични документи (ЗБЛД) Закон за насърчаване на заетостта (ЗНЗ) Правилник за прилагане на ЗЧРБ (ППЗЧРБ) Правилник за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ППЗТМТМ)</p>	
<p>ГЛАВА I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ Член 1 <i>Предмет</i> 1. Настоящата директива определя: а) единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за издаване на единно разрешение за пребиваване с цел работа на територията на държава-членка, за да се опростят процедурите за техния прием и да се облекчи контролът на статута им; както и б) общ набор от права за работниците от трети държави, които пребивават законно в държава-членка, независимо от целите, за които са приети първоначално на територията на тази държава-членка, на основата на равно третиране с гражданите на тази държава-членка. 2. Настоящата директива не засяга правомощията на държавите-членки по отношение на допускането на граждани на трети държави до трудовите им пазари.</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 1. (1) Този закон урежда: 1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика; 2. осъществяването на правото на свободно движение в Република България на работници - граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария; 3. заетостта на български граждани при свободното им движение в рамките на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство; 4. двустранното регулиране на заетостта с трети държави - както на български граждани на тяхна територия, така и на техни граждани в Република България. ЗЧРБ Чл. 1. (1) Този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. (2) Този закон се прилага и по отношение на членовете на семейството на български гражданин, които не са граждани на</p>	<p align="center">Пълно</p>

	<p>държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.</p> <p>(3) Условието и редът, при които гражданите на други държави - членки на Европейския съюз, и членовете на техните семейства, както и гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства влизат, пребивават и напускат Република България, се определят със Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.</p>	
<p>Член 2 <i>Определения</i> За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: а) „гражданин на трета държава“ означава лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС;</p>	<p>ЗЧРБ Чл. 2. (1) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. (2) Чужденец е и лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство.</p> <p>ЗТМТМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 32. "Чужденец" е лице по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.</p>	Пълно
<p>б) „работник от трета държава“ означава гражданин на трета държава, който е приет на територията на държава-членка и който пребивава законно и му е разрешено да работи в рамките на възмездно правоотношение в тази държава- членка, в съответствие с националното право или практика;</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 5. (1) На гражданин на трета държава се разрешава достъп до пазара на труда, когато: 1. има трудов договор с местен работодател;</p> <p>Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 4. "Гражданин на трета държава" е лице, което не е гражданин на Република България и не е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.</p>	Пълно
<p>в) „единно разрешение“ означава разрешение за пребиваване, издадено от органите на държава-членка, с което на гражданин на трета държава се разрешава да пребивава законно на нейна територия с цел работа;</p>	<p>ЗТМТМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 7. "Единно разрешение за пребиваване и работа" е документът по</p>	Пълно

	<p>смисъла на § 1, т. 1д от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.</p> <p>ЗЧРБ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 1д. „Единно разрешение за пребиваване и работа“ е документ с обозначение "единно разрешение за пребиваване и работа", с което едновременно се разрешава пребиваване и работа на територията на Република България на чужденци от трети държави.</p> <p>ЗБЛД Чл. 59. (1) На пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност: 7а. единно разрешение за пребиваване и работа - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето "тип разрешение" се заменя с "единно разрешение за пребиваване и работа", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;</p>	
<p>г) „единна процедура за кандидатстване“ означава процедура, която на основата на единно заявление, подадено от гражданин на трета държава или от неговия работодател, за разрешение за пребиваване и за работа на територията на държава-членка води до издаване на решение по заявлението за единно разрешение.</p>	<p>ЗТМТМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: б. "Единна процедура за кандидатстване" е процедурата по смисъла на § 1, т. 1е от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.</p> <p>ЗЧРБ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 1е. „Единна процедура за кандидатстване“ е процедурата, при която след подадено от работодател единно заявление за разрешаване на пребиваване и работа на гражданин на трета държава се взема решение по това заявление.“</p>	<p>Пълно</p>
<p>Член 3 <i>Приложно поле</i> 1. Настоящата директива се прилага за: а) граждани на трети държави, които кандидатстват за разрешение за пребиваване в държава-членка с цел работа;</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 1. (1) Този закон урежда: 1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика;</p>	<p>Пълно</p>

<p>б) граждани на трети държави, които са приети в държава- членка за цели, различни от работа, в съответствие с правото на Съюза или националното право и на които е разрешено да работят, и които притежават разрешение за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002; както и</p> <p>в) граждани на трети държави, които са приети в държава- членка с цел работа в съответствие с правото на Съюза или националното право.</p>	<p>ЗЧРБ Чл. 1. (1) Този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България.</p>	
<p>2. Настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави:</p> <p>а) които са членове на семействата на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите- членки;</p> <p>б) които, съвместно с членовете на своите семейства и независимо от националността си, се ползват от права на свободно движение, равностойни на правата на гражданите на Съюза, по силата на споразумения или между Съюза и държавите-членки, или между Съюза и трети държави;</p> <p>в) които са в командировка — за срока на командировката;</p> <p>г) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава-членка с цел работа като вътрешнофирмено прехвърлени служители;</p> <p>д) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава-членка като сезонни работници или детегледачки;</p> <p>е) които имат разрешение за пребиваване в държава-членка на основание временна закрила или са кандидатствали за разрешение за пребиваване там на това основание и очакват решение относно своя статут;</p> <p>ж) които се ползват от международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство, като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 8. (1) Право на достъп до пазара на труда нямат работници - граждани на трети държави, които:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. имат виза за краткосрочно пребиваване в Република България; (2) Право на достъп до пазара на труда на основание извън посочените в ал. 1 може да получат работници - граждани на трети държави, които законно пребивават на територията на Република България, когато са: <ol style="list-style-type: none"> 1. лица от български произход - до получаване на разрешение за постоянно пребиваване; 2. лица, работили в предходен период, преди подаване на искането за достъп до пазара на труда, при условията на международен договор, по който Република България е страна; 3. лица, работили без разрешение за работа при условията на чл. 9, ал. 3 - при продължаване на заетостта над три месеца; 4. членове на семейство на продължително пребиваващ в Република България чужденец - гражданин на трета държава. <p>Чл. 9. (1) Не се изисква разрешение по чл. 7, ал. 3 за работници - граждани на трети държави:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. посочени в чл. 88 от Кодекса на търговското корабоплаване; 2. с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства; 3. с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците; 4. за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; 5. които са членове на семейство на български граждани; 6. които са членове на семейство на гражданин на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по 	<p>Пълно</p>

<p>или които са представили молба за международна закрила съгласно посочената директива, по която все още не е взето окончателно решение;</p> <p>з) които се ползват от закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държава-членка или са подали молба за закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държава-членка и по чиято молба все още не е взето окончателно решение;</p> <p>и) които са дългосрочно пребиваващи в съответствие с Директива 2003/109/ЕО;</p> <p>й) чието извеждане от страната е спряно на фактическо или правно основание;</p> <p>к) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава-членка като самостоятелно заети работници;</p> <p>л) които са кандидатствали за приемане или са приети като морски лица за трудова заетост или работа в каквото и да е качество на борда на кораб, регистриран във или плаващ под знамето на държава-членка.</p>	<p>Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение;</p> <p>7. които са акредитирани като членове на чуждестранни дипломатически, консулски и търговски представителства, както и на представителства на международни организации в Република България;</p> <p>8. официално акредитирани в Република България кореспонденти на чуждестранни средства за масово осведомяване;</p> <p>9. ползващи се с правата по чл. 29, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците;</p> <p>10. търсещи убежище или международна закрила - за трудова дейност, организирана в централите на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет;</p> <p>11. ползващи се с правата по чл. 44а, ал. 4 от Закона за чужденците в Република България - до осъществяване на експулсирането.</p> <p>(2) Заетостта на членовете на семейства по ал. 1, т. 2, 5 и 6, както и на лицата по ал. 1, т. 9 и 11 се декларира по ред, определен в правилника за прилагане на закона.</p> <p>(3) Работник - гражданин на трета държава, командирован в Република България от чуждестранния му работодател за срок до три месеца в рамките на 12 месеца, може да изпълнява определени задачи без разрешение за работа въз основа на еднократна регистрация в Агенцията по заетостта.</p> <p>(4) Работник - гражданин на трета държава, командирован в Република България от чуждестранния му работодател за срок до 6 месеца в рамките на 12 месеца, може да изпълнява определени задачи, свързани с контрола и координацията по изпълнението на договор за туристически услуги между чуждестранен туроператор и български туроператор или хотелиер, без разрешение за работа, въз основа на еднократна регистрация в Агенцията по заетостта.</p> <p>(5) Условията и редът за регистрация по ал. 3 и 4 се определят с правилника за прилагане на закона.</p> <p>ЗЧРБ</p> <p>Чл. 1. (3) Условията и редът, при които гражданите на други държави - членки на Европейския съюз, и членовете на техните семейства, както и гражданите на държави - страни по</p>	
--	--	--

	<p>Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства влизат, пребивават и напускат Република България, се определят със Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.</p> <p>Чл. 7. Условието и редът за предоставяне на закрила на чужденци на територията на Република България се определят със специален закон.</p>	
<p>3. Държавите-членки могат да решат, че глава II не се прилага за граждани на трети държави, които са получили разрешение за работа на територията на държава-членка за срок, който не надвишава шест месеца, или които са приети в държава-членка с цел обучение.</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 8. (1) Право на достъп до пазара на труда нямат работници - граждани на трети държави, които:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. имат виза за краткосрочно пребиваване в Република България; 2. имат разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т. 2, 6 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20 и чл. 24в от Закона за чужденците в Република България. 	Пълно
<p>4. Глава II не се прилага по отношение на граждани на трети държави, на които е разрешено да работят въз основа на виза.</p>	<p>n/a</p>	
<p>ГЛАВА II <i>ЕДИННА ПРОЦЕДУРА ЗА КАНДИДАТСТВАНЕ И ЕДИННО РАЗРЕШЕНИЕ</i></p> <p>Член 4 <i>Единна процедура за кандидатстване</i></p> <p>1. Заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение се подава чрез единна процедура за кандидатстване. Държавите-членки определят дали заявленията за издаване на единно разрешение се подават от гражданина на трета държава или от неговия работодател. Държавите-членки могат също да решат да дадат възможност за подаване на заявление от който и да е от двамата. Ако заявлението се подава от гражданин на трета държава, държавите-членки дават възможност заявлението да бъде подадено от трета държава или, ако това е предвидено в националното право — на територията на държавата-членка, в която гражданинът на трета държава вече присъства законно.</p> <p>2. Държавите-членки разглеждат заявлението, направено съгласно параграф 1, и приемат решение за издаване, изменение или подновяване на единното разрешение, ако кандидатът отговаря на</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 5. (1) На гражданин на трета държава се разрешава достъп до пазара на труда, когато:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. има трудов договор с местен работодател; 2. е командирован или е изпратен в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България; 3. е преместен по вътрешнокорпоративен трансфер; 4. извършва дейност на свободна практика. <p>(3) Условието и редът за допускане на командировани или изпратени работници и служители от трети държави в Република България в рамките на предоставяне на услуги се определят с наредба на Министерския съвет.</p> <p>ЗЧРБ</p>	Пълно

изискванията, определени в правото на Съюза или в националното право. Решението за издаване, изменение или подновяване на единното разрешение представлява единен административен акт, съчетаващ разрешение за пребиваване и разрешение за работа.

3. Единната процедура за кандидатстване не засяга процедурата за издаване на виза, която може да се изисква за първоначално влизане.

4. Когато предвидените условия са изпълнени, държавите-членки издават единно разрешение на гражданите на трети държави, които кандидатстват за приемане, и на гражданите на трети държави, които вече са приети и които кандидатстват за подновяване или изменение на разрешението им за пребиваване след влизането в сила на националните разпоредби за изпълнение.

§ 7. Член 24и се изменя така:

„Чл. 24и. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години. Когато срокът на трудовия договор е по-малък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора.

(3) Срокът на разрешението по ал. 1 може да бъде продължаван, когато са налице основанията за това.

(4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението, на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, като задължително се посочва електронен адрес за кореспонденция. Към заявлението се прилагат:

1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;

2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят:

а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник;

б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масово осведомяване и интернет, когато се изисква предварително проучване на пазара на труда;

в) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания;

5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. (НКПД, 2011 г.) - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

6. справка-декларация за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване;

7. справка-декларация за средно списъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства; с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства; за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; които са членове на семейство на български граждани; които са членове на семейство на гражданин на държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо

пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение - в предходните 12 месеца, посочени по месеци, подписана от работодателя;

8. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

9. заверено от работодателя копие на сключен срочен трудов договор, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизаш в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

11. документи, издадени от компетентните министерства и други държавни институции, както и от представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище, от съответните творчески съюзи, спортни федерации и съюзи, органи на местното самоуправление - за случаите по чл. 14, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата

	<p>мобилност;</p> <p>12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът не е осигурен по ЗЗО - в случаите когато му е разрешено продължително пребиваване;</p> <p>13. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност.</p> <p>(6) Професионалните умения и опит на чужденеца се удостоверяват с документ за трудов стаж, издаден от компетентен орган на съответната държава, в който са посочени работодателят, трудовият и професионалният стаж за заеманата длъжност. Изискването за представяне на документи по ал. 5, т. 5 и 7 не се прилага за следните категории:</p> <p>1. чужденци, чиято заетост произтича от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна;</p> <p>2. гост-преподаватели, лектори и учители в български висши и средни училища с решение съответно на академичните съвети на висшите училища и на регионалните инспекторати на Министерството на образованието и науката;</p> <p>3. артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права с доказана професионална компетентност - след потвърден от</p>	
--	---	--

	<p>Министерството на културата интерес от наемането им;</p> <p>4. спортисти и треньори в спортни клубове при потвърден от българските национални спортни федерации и съюзи интерес от наемането им поради техните особени лични качества и висока степен на професионални знания и умения.</p> <p>(7) Когато за упражняването на професията и дейността се изисква призната от български орган правоспособност, издадено разрешение или лиценз, към заявлението по ал. 5 се прилага:</p> <p>1. документ, издаден на основание чл. 213, ал. 4, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование - за преподавателите в училища;</p> <p>2. лиценз, издаден от Държавната комисия по хазарта - за хазартна дейност;</p> <p>3. удостоверение от съответната спортна федерация и национална спортна организация, че чужденецът, има статут на професионален състезател съгласно изискванията на международната федерация по съответния вид спорт, притежава особени лични качества и висока степен на професионални умения и са налице основанията да бъде картотекиран в съответната спортна федерация/спортен клуб - за спортисти и треньори;</p> <p>4. копие от спортната лицензия, издадена от министъра на младежта и спорта, или удостоверение от съответната лицензирана спортна федерация или национална</p>	
--	--	--

спортна организация - за спортисти и треньори;

5. документ, издаден от Министерството на културата за наличие на интерес от наемането на чужденци - за артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права.

(8) Подадено заявление по ал. 4 в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, заедно с приложените към него документи се изпращат незабавно по електронен път на дирекция „Миграция“. Не по-късно от три дни след неговото подаване, заявлението с документите се изпращат и в оригинал. Отдел/сектор/група „Миграция“ извършва проверка, когато са налице основателни съмнения, че чужденецът няма да живее на декларирания от него адрес, като протоколът от проверката се изпраща заедно със заявлението.

(9) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи по ал. 5-7 уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за тяхното отстраняване.

(10) Когато в рамките на определения срок по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

(11) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта всяко постъпило заявление по ал. 4, заедно с приложените документи, не по-късно от четири дни от постъпването му като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има право на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване.

(12) В срок до 15 дни от постъпване на преписка по ал. 10, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенция по заетостта уведомява дирекция „Миграция“.

(13) Когато, в срока по ал. 12 нередностите в документите не бъдат отстранени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

(14) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция „Миграция“ го уведомява в тридневен срок от постъпването му по електронен път за наличие на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденеца.

(15) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 14,

чужденецът следва да предприеме действия за издаване на виза по чл. 15, ал. 1. В случаите на отказ за издаване на виза, дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“.

(16) В 14-дневен срок след влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 чужденецът се явява лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и прилага към заявлението по ал. 4 копие на страницата от паспорта му с положената виза и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. Когато в рамките на срока документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1.

(17) Дирекция „Миграция“ съгласува по електронен път заявлението по ал. 4 с Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до два дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност“. По електронен път се съгласуват и постъпилите в дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявления по ал. 4 от чужденци, с разрешено право на пребиваване, като в срок до 15 дни Държавна агенция „Национална сигурност“ изразява писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност“.

(18) Директорът на дирекция „Миграция“ или

	<p>оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в срок до 3 дни след приключване на съгласувателната процедура по ал. 17. След предоставяне на продължително пребиваване се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „единно разрешение за пребиваване и работа“.</p> <p>(19) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ не може да бъде по дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или оправомощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4.</p> <p>(20) При настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта работодателят е длъжен да уведоми дирекция „Миграция“.</p>	
<p>Член 5 <i>Компетентен орган</i></p> <p>1. Държавите-членки определят органа, компетентен да приема заявленията и да издава единното разрешение.</p> <p>2. Компетентният орган приема решение по пълното заявление във възможно най-кратък срок, но във всеки случай в рамките на четири месеца от датата, на която е подадено заявлението.</p>	<p>ЗЧРБ</p> <p>Чл. 24и. (4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва</p>	<p>Пълно</p>

<p>При изключителни обстоятелства, свързани със сложността на разглеждането на заявлението, посоченият в първа алинея срок може да бъде удължен.</p> <p>Когато не е взето решение до края на срока, предвиден в настоящия параграф, последиците се определят от националното право.</p> <p>3. Компетентният орган уведомява кандидата за решението си в писмена форма в съответствие с процедурите за уведомяване, предвидени в съответното национално право.</p> <p>4. Ако информацията или документите, представени в подкрепа на заявлението, са непълни според определените в националното право критерии, компетентният орган уведомява кандидата писмено за изискваните допълнително информация или документи и поставя разумен срок за предоставянето им. Срокът, посочен в параграф 2, спира да тече, докато компетентният орган или останалите участващи в процедурата органи получат изискваната допълнителна информация. Ако допълнителната информация или документи не бъдат предоставени в рамките на определения срок, компетентният орган може да отхвърли заявлението.</p>	<p>и от работодателя. При подаването на заявлението, на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.</p>	
<p>Член 6 <i>Единно разрешение</i></p> <p>1. Държавите-членки издават единно разрешение, като използват единния формат, предвиден в Регламент (ЕО) № 1030/2002, и вписват информацията, свързана с разрешението за работа в съответствие с буква а), точка 7.5—9 от приложението към него. Държавите-членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовото правоотношение на гражданин на трета държава (като име и адрес на работодателя, място на работа, вид работа, работно време, трудово възнаграждение), във вид на документ на хартия или да съхраняват такива данни на електронен носител, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и буква а), точка 16 от приложението към него.</p> <p>2. При издаване на единното разрешение държавите-членки не издават допълнителни разрешения като доказателство за разрешение за достъп до пазара на труда.</p>	<p>ЗЧРБ</p> <p>Чл. 24и.</p> <p>(18) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в срок до 3 дни след приключване на съгласувателната процедура по ал. 17. След предоставяне на продължително пребиваване се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „единно разрешение за пребиваване и работа“.</p>	<p>Пълно</p>

<p>Член 7 <i>Разрешения за пребиваване, издадени за цели, различни от работа</i></p> <p>1. При издаване на разрешения за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите-членки посочват информацията, свързана с разрешението за работа, независимо от вида на разрешението. Държавите-членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовото правоотношение на гражданин на трета държава (като име и адрес на работодателя, място на работа, вид работа, работно време, трудово възнаграждение), във вид на документ на хартия или да съхраняват такива данни на електронен носител, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и в буква а), точка 16 от приложението към него.</p> <p>2. При издаване на разрешения за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите-членки не издават допълнителни разрешения като доказателство за разрешение за достъп до пазара на труда.</p>	<p>ЗЧРБ Чл. 24. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: 1. желаят да извършват работа по трудово правоотношение след разрешение от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност;</p> <p>„Чл. 24и. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.</p> <p>(2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години. Когато срокът на трудовия договор е по-малък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора.</p> <p>(3) Срокът на разрешението по ал. 1 може да бъде продължаван, когато са налице основанията за това.</p> <p>(4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението, на</p>	<p>Пълно</p>
---	--	---------------------

заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, като задължително се посочва електронен адрес за кореспонденция. Към заявлението се прилагат:

1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;

2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят:

а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник;

б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масово осведомяване и интернет, когато се изисква предварително проучване на пазара на труда;

в) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското

икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания;

5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. (НКПД, 2011 г.) - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

6. справка-декларация за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване;

7. справка-декларация за средно списъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства; с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства; за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е

страна; които са членове на семейство на български граждани; които са членове на семейство на гражданин на държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение - в предходните 12 месеца, посочени по месеци, подписана от работодателя;

8. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

9. заверено от работодателя копие на сключен срочен трудов договор, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

11. документи, издадени от компетентните министерства и други държавни институции, както и от представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище, от

съответните творчески съюзи, спортни федерации и съюзи, органи на местното самоуправление - за случаите по чл. 14, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност;

12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът не е осигурен по ЗЗО - в случаите когато му е разрешено продължително пребиваване;

13. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност.

(6) Професионалните умения и опит на чужденеца се удостоверяват с документ за трудов стаж, издаден от компетентен орган на съответната държава, в който са посочени работодателят, трудовият и професионалният стаж за заеманата длъжност. Изискването за представяне на документи по ал. 5, т. 5 и 7 не се прилага за следните категории:

1. чужденци, чиято заетост произтича от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна;

2. гост-преподаватели, лектори и учители в български висши и средни училища с решение съответно на академичните съвети на висшите училища и на регионалните инспекторати на Министерството на образованието и науката;

3. артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права с доказана професионална компетентност - след потвърден от Министерството на културата интерес от наемането им;

4. спортисти и треньори в спортни клубове при потвърден от българските национални спортни федерации и съюзи интерес от наемането им поради техните особени лични качества и висока степен на професионални знания и умения.

(7) Когато за упражняването на професията и дейността се изисква призната от български орган правоспособност, издадено разрешение или лиценз, към заявлението по ал. 5 се прилага:

1. документ, издаден на основание чл. 213, ал. 4, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование - за преподавателите в училища;

2. лиценз, издаден от Държавната комисия по хазарта - за хазартна дейност;

3. удостоверение от съответната спортна федерация и национална спортна организация, че чужденецът, има статут на професионален състезател съгласно изискванията на международната федерация по съответния вид спорт, притежава особени лични качества и висока степен на професионални умения и са налице основанията да бъде картотекиран в съответната спортна федерация/спортен клуб - за спортисти и треньори;

4. копие от спортната лицензия, издадена от

министъра на младежта и спорта, или удостоверение от съответната лицензирана спортна федерация или национална спортна организация - за спортисти и треньори;

5. документ, издаден от Министерството на културата за наличие на интерес от наемането на чужденци - за артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права.

(8) Подадено заявление по ал. 4 в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, заедно с приложените към него документи се изпращат незабавно по електронен път на дирекция „Миграция“. Не по-късно от три дни след неговото подаване, заявлението с документите се изпращат и в оригинал. Отдел/сектор/група „Миграция“ извършва проверка, когато са налице основателни съмнения, че чужденецът няма да живее на декларирания от него адрес, като протоколът от проверката се изпраща заедно със заявлението.

(9) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи по ал. 5-7 уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за тяхното отстраняване.

(10) Когато в рамките на определения срок по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип

„Единно разрешение за пребиваване и работа“.

(11) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта всяко постъпило заявление по ал. 4, заедно с приложените документи, не по-късно от четири дни от постъпването му като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има право на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване.

(12) В срок до 15 дни от постъпване на преписка по ал. 10, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенция по заетостта уведомява дирекция „Миграция“.

(13) Когато, в срока по ал. 12 нередностите в документите не бъдат отстранени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

(14) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция „Миграция“ го уведомява в тридневен срок от постъпването му по електронен път за наличие на основание за

предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденеца.

(15) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 14, чужденецът следва да предприеме действия за издаване на виза по чл. 15, ал. 1. В случаите на отказ за издаване на виза, дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“.

(16) В 14-дневен срок след влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 чужденецът се явява лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и прилага към заявлението по ал. 4 копие на страницата от паспорта му с положената виза и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. Когато в рамките на срока документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1.

(17) Дирекция „Миграция“ съгласува по електронен път заявлението по ал. 4 с Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до два дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност“. По електронен път се съгласуват и постъпилите в дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявления по ал. 4 от чужденци, с разрешено право на пребиваване, като в срок до 15 дни Държавна агенция „Национална сигурност“ изразява писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за

	<p>Държавна агенция "Национална сигурност".</p> <p>(18) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в срок до 3 дни след приключване на съгласувателната процедура по ал. 17. След предоставяне на продължително пребиваване се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „единно разрешение за пребиваване и работа“.</p> <p>(19) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ не може да бъде по дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или оправомощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4.</p> <p>(20) При настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта работодателят е длъжен да уведоми дирекция „Миграция“.</p>	
<p>Член 8 <i>Процедурни гаранции</i></p> <p>1. Въз основа на критерии, предвидени в правото на Съюза или в националното право, в писменото уведомление се посочват мотивите за решението, с което се отхвърля заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение, или за решение, с което се отнема единно разрешение.</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 7. (1) Достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство:</p> <p>1. съобразно състоянието, развитието и обществените интереси на българския пазар на труда след проведено от работодателя предварително проучване на пазара на труда;</p>	<p>Пълно</p>

2. Решение за отхвърляне на заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение, или за отнемане на това разрешение може да бъде обжалвано в съответната държава-членка съгласно националното право. В писменото уведомление, посочено в параграф 1, се указва съдът или административният орган, пред който заинтересованото лице може да подаде жалба, и срокът за това.

3. Дадено заявление може да се счита за недопустимо по съображения, свързани с броя на гражданите на трети държави, приети с цел трудова заетост, и на това основание не трябва да се обработва.

2. при условие че в предходните 12 месеца общият брой на гражданите на трети държави, работещи за местния работодател, не надвишава 10 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на други държави - членки на Европейския съюз, на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария и лицата по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6;

3. когато предлаганите условия на труд и заплащане не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд;

4. когато гражданинът на трета държава притежава специализирани знания, умения и професионален опит, необходими за съответната длъжност.

(2) Работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България - само за конкретното юридическо или физическо лице, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа.

(10) Условията и редът за предоставяне, продължаване, отказ или отмяна на решението по ал. 3, както и условията за провеждане на проучването по ал. 1, т. 1 се определят с правилника за прилагане на закона.

(11) Условията и редът за издаване, подновяване, отказ и отнемане на разрешенията за пребиваване и работа се определят с Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България

Чл. 11. (1) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави решението по чл. 7, ал. 3, когато:

1. не са спазени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и 7 и чл. 8, ал. 1;

2. не са спазени процедурите, определени с правилника за прилагане на закона;

3. работодателят има влязло в сила наказателно постановление в предходен двугодишен период за ползване труда на чужденец без право на достъп до пазара на труда или за наемане на незаконно пребиваващ чужденец;

4. работодателят през последните три месеца по своя инициатива е

	<p>освободил от работа български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, граждани на трети държави с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България или с приравнени на техните права по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 граждани на трети държави, които биха могли да бъдат наети на работното място, за което се иска наемането на работник - гражданин на трета държава;</p> <p>5. са налице основания по чл. 10 от Закона за чужденците в Република България;</p> <p>6. работодателят в предходната една година преди подаване на искането за предоставяне на решение по чл. 7, ал. 3 има влязло в сила наказателно постановление по чл. 76, ал. 1;</p> <p>7. работодателят е подал уведомление в Агенцията по заетостта за масово уволнение на работници и служители от същите категории, професия и квалификационно ниво, за които иска да назначи работници - граждани на трети държави, в предходните 6 месеца преди внасянето на искането за предоставяне на решение по чл. 7, ал. 3;</p> <p>8. работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване;</p> <p>9. работодателят не осъществява икономическа дейност или дейността му е прекратена чрез ликвидация или несъстоятелност;</p> <p>10. работникът - гражданин на трета държава, е санкциониран за незаконна трудова дейност в предходен 5-годишен период или съгласно представените документи е работил незаконно в Република България при предишно пребиваване или към момента на внасяне на искането;</p> <p>11. министърът на труда и социалната политика е наложил ограничения на достъпа на граждани на трети държави до пазара на труда съгласно чл. 3, ал. 2.</p> <p>(2) Алинея 1, т. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 и 10 се прилагат и в случаите на командироване или изпращане на работници и служители от трети държави.</p>	
--	---	--

	<p>Чл. 12. (1) Правото на достъп до пазара на труда на работник - гражданин на трета държава, може да бъде отнето, когато:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. се установи, че за предоставянето на решението по чл. 7, ал. 3 са представени неверни данни; 2. контролните органи на Министерството на труда и социалната политика установят, че заетостта на гражданина на трета държава не съответства на посочените в решението по чл. 7, ал. 3 длъжност, място на работа, работодател или местно лице, приемащо на работа командирован работник или служител от трета държава; 3. разрешението за пребиваване на работника - гражданин на трета държава, не е издадено или е отнето по реда на Закона за чужденците в Република България. <p>(2) Условиата и редът за отнемане на правото на достъп до пазара на труда на работник - гражданин на трета държава, се определят в правилника за прилагане на закона.</p>	
<p>Член 9 <i>Достъп до информация</i> При поискване държавите-членки предоставят на гражданина на трета държава и на бъдещия работодател съответната информация относно всички документи, необходими за подаване на пълно заявление.</p>	<p>ЗЧРБ</p> <p>Чл. 24и (4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението, на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.</p>	
<p>Член 10 <i>Такси</i> Държавите-членки могат да изискват от кандидатите да заплатят такси за обработване на заявления съгласно настоящата директива, когато това е уместно. Размерът на такива такси е пропорционален и може да бъде определен въз основа на действително предоставените услуги за обработване на заявления и издаване на</p>	<p>ТАРИФА № 4 ЗА ТАКСИТЕ, КОИТО СЕ СЪБИРАТ В СИСТЕМАТА НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ ПО ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИТЕ ТАКСИ</p> <p>Чл. 10б. При предоставяне право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24б, 24и, 24к и 33л от Закона за чужденците в Република България със срок до 1 година се събира такса в размер 110 лв.</p>	<p>Пълно</p>

разрешения.		
<p>Член 11 <i>Права въз основа на единното разрешение</i> Когато в съответствие с националното право е издадено единно разрешение, то дава на притежателя си за срока на своята валидност най-малко правото:</p> <p>а) на влизане и пребиваване на територията на държавата- членка, издала единното разрешение, при условие че притежателят отговаря на всички изисквания за приемане съгласно националното право;</p> <p>б) на свободен достъп до цялата територия на държавата-членка, издала единното разрешение, в рамките на ограниченията, предвидени от националното право;</p> <p>в) да упражнява конкретна трудова дейност, придобито с единното разрешение, в съответствие с националното право;</p> <p>г) да бъде информиран за свързаните с разрешението права на притежателя, които му се предоставят съгласно настоящата директива и/или националното право.</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 49. (1) Гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които са упражнили правото си на свободно движение, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.</p> <p>(2) Гражданите на трети държави, притежателите на Единно разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са равнопоставени на българските граждани по отношение на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. достъпа до информация за обявени свободни работни места; 2. ползването на посредничество по информиране и наемане на работа; 3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне; 4. безопасността и здравето при работа; 5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз; 6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени; 7. образованието и професионалното обучение; 8. признаването на дипломи за завършено образование; 9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации; 10. плащанията на придобити законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, свързани с приходите и по предходна заетост, в размер, приложим съгласно правото на държавата членка или на държавите членки - длъжници, при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на 	<p>Пълно</p>

	<p>Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание на тяхното гражданство (ОВ, L 344/1 от 29 декември 2010 г.), както и на съществуващите двустранни споразумения с трети държави; същото се прилага и по отношение на плащанията за преживелите ги съпрузи;</p> <p>11. свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организации на работници и служители или работодатели, както и в професионални и съсловни организации, включително по отношение на предоставяните привилегии от такова членство, освен когато по силата на закон, устав или друг нормативен акт се изисква българско гражданство, без да се засягат общественият ред и обществената сигурност;</p> <p>12. правата за ползване на данъчни облекчения при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p> <p>ЗЧРБ Чл. 3. (1) Чужденците в Република България имат всички права и задължения според българските закони и ратифицираните международни договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.</p>	
<p>ГЛАВА III ПРАВО НА РАВНО ТРЕТИРАНЕ Член 12 <i>Право на равно третиране</i> 1. Работници от трети държави по смисъла на член 3, параграф 1, букви б) и в) се ползват от право на равно третиране с гражданите на държавата-членка, в която пребивават, по отношение на:</p> <p>а) условията на труд, включващи възнаграждение и уволнение, както и здравословни и безопасни условия на работното място;</p> <p>б) свободата на сдружаване, принадлежност и членство в организация, представляваща работници или работодатели или каквато и да е друга организация, чиито членове упражняват определена професионална дейност, включително по отношение на предоставяните от подобни организации обезщетения, без да се засягат националните разпоредби относно обществения ред и обществената сигурност;</p> <p>в) образованието и професионалното обучение;</p> <p>г) признаването на дипломи, свидетелства и други професионални</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 49. (1) Гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които са упражнили правото си на свободно движение, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.</p> <p>(2) Гражданите на трети държави, притежателите на Единно разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са равнопоставени на българските граждани по отношение на:</p> <p>1. достъпа до информация за обявени свободни работни места;</p> <p>2. ползването на посредничество по информиране и наемане на работа;</p> <p>3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото</p>	<p>Пълно</p>

<p>квалификации в съответствие с приложимите национални процедури;</p> <p>д) клоновете на социалната сигурност, определени в Регламент (ЕО) № 883/2004;</p> <p>е) данъчните облекчения, доколкото се счита, че за целите на данъчното облагане работникът пребивава в съответната държава-членка;</p> <p>ж) достъпа до стоки и услуги и доставката на стоки и услуги, предоставяни на обществеността, включително до процедурите за жилищно настаняване, предвидени в националното право, без да се засяга свободата на договаряне в съответствие с правото на Съюза и националното право;</p> <p>з) консултациите, предоставяни от службите по заетостта.</p>	<p>правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне;</p> <p>4. безопасността и здравето при работа;</p> <p>5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз;</p> <p>6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени;</p> <p>7. образованието и професионалното обучение;</p> <p>8. признаването на дипломи за завършено образование;</p> <p>9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации;</p> <p>10. плащанията на придобити законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, свързани с приходите и по предходна заетост, в размер, приложим съгласно правото на държавата членка или на държавите членки - длъжници, при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание на тяхното гражданство (ОВ, L 344/1 от 29 декември 2010 г.), както и на съществуващите двустранни споразумения с трети държави; същото се прилага и по отношение на плащанията за преживелите ги съпрузи;</p> <p>11. свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организации на работници и служители или работодатели, както и в професионални и съсловни организации, включително по отношение на предоставяните привилегии от такова членство, освен когато по силата на закон, устав или друг нормативен акт се изисква българско гражданство, без да се засягат общественият ред и обществената сигурност;</p> <p>12. правата за ползване на данъчни облекчения при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p> <p>33Дискр. Чл. 12. (1) При обявяване на свободно работно място работодателят няма право да поставя изисквания, свързани с признаците по чл. 4, ал. 1, освен в случаите по чл. 7.</p>	
--	---	--

(2) Преди сключване на трудовия договор работодателят няма право да иска от кандидата информация за признаците по чл. 4, ал. 1, освен в случаите по чл. 7 или когато това е необходимо за нуждите на проучване за получаване на разрешение за работа с класифицирана информация при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 13. (1) Работодателят осигурява еднакви условия на труд без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1.

Чл. 14. (1) Работодателят осигурява равно възнаграждение за еднакъв или равностоеен труд.

(2) Алинея 1 се прилага за всички възнаграждения, плащани пряко или непряко, в брой или в натура, независимо от срока на трудовия договор и продължителността на работното време.

(3) Критериите за оценка на труда при определяне на трудовите възнаграждения и оценката на трудовото изпълнение са еднакви за всички работници и служители и се определят с колективните трудови договори или с вътрешните правила за работната заплата, или с нормативно установените условия и ред за оценяване на служителите в държавната администрация без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1.

Чл. 15. (1) Работодателят предоставя на работниците и служителите равни възможности без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1 за професионално обучение и повишаване на професионалната квалификация и преквалификация, както и за професионално израстване и израстване в длъжност или ранг, като прилага еднакви критерии при оценка на дейността им.

Чл. 36. Синдикалните, съсловните и другите професионални организации и организациите на работодатели не могат да поставят изисквания за записване, членуване и участие в дейността им на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, освен изискванията за образование в случаите на съсловни и професионални организации.

Чл. 37. (1) Не се допуска отказ от предоставяне на стоки или услуги, както и предоставянето на стоки или услуги от по-ниско

	<p>качество или при по-неблагоприятни условия, на основата на признаците по чл. 4, ал. 1.</p> <p>ЗНЗ</p> <p>Чл. 18. (3) Правата по тази глава могат да упражняват и:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. чужденците с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България; 2. лицата, на които е предоставено право на убежище; 3. лицата, на които е предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут; 4. лицата, за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; 5. лицата - граждани на трети държави, които са членове на семейство на български граждани или на граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария; 6. членовете на семейството на чужденци, получили разрешение за дългосрочно пребиваване; 7. притежателите на синя карта на ЕС, останали без работа в рамките на три месеца или желаещи да сменят работодателя си. <p>Чл. 23. При обявяване на работните места работодателите нямат право да определят условия по признак пол, възраст, народност, етническа принадлежност и здравословно състояние. Изключения се допускат само по отношение на пол, възраст и намалена работоспособност, когато вследствие на естеството на работата полът, съответно възрастта или здравословното състояние, представлява съществен елемент от нея.</p>	
<p>2. Държавите-членки могат да ограничат равното третиране:</p> <p>а) съгласно параграф 1, буква в), като:</p> <ol style="list-style-type: none"> i) ограничат неговото прилагане до работници от трети държави, които са трудово заети или са били трудово заети и са регистрирани като безработни; ii) изключат работниците от трети държави, които са приети на територията им в съответствие с Директива 2004/114/ЕО; iii) изключат стипендиите и заемите за обучение и издръжка или други безвъзмездни средства и заеми; iv) установят специални предварителни изисквания, включително 	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 49. (3) В обхвата на ал. 2, т. 5 не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца.</p>	<p>Пълно</p>

влечеене на език и заплащане на такси за обучение, в съответствие с националното право, по отношение на достъпа до висше образование, образование след завършено средно образование и професионално обучение, което не е пряко свързано с конкретната трудова дейност;

б) като ограничат правата на работници от трети държави съгласно параграф 1, буква д), но не ограничават такива права за онези работници от трети държави, които са трудово заети или са били трудово заети за минимален срок от шест месеца и са регистрирани като безработни.

Освен това държавите-членки могат да решат, че параграф 1, буква д) във връзка със семейните обезщетения не се прилага за граждани на трети държави, получили разрешение за работа в държава-членка за срок до шест месеца, за граждани на трети държави, приети с цел обучение, и за граждани на трети държави, на които се разрешава да работят въз основа на виза;

в) съгласно параграф 1, буква е), по отношение на данъчните облекчения, като ограничат прилагането му до случаи, при които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на работник от трета държава, за които този работник подава заявление за облекчения, е на територията на съответната държава-членка;

г) съгласно параграф 1, буква ж), като:

i) ограничат прилагането му до работниците от трети държави, които са трудово заети;

ii) ограничат достъпа до жилищно настаняване.

3. Установеното в параграф 1 право на равно третиране не засяга правото на държавата-членка да отнеме или да откаже да поднови разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с настоящата директива, разрешение за пребиваване, издадено за цели, различни от работа, или друг вид разрешение за работа в държава-членка.

4. Работници от трети държави, които се преместват в трета държава, или преживелите лица на такива работници, пребиваващи в трета държава, чиито права произтичат от тези на работника, получават законоустановени пенсии във връзка със старост, инвалидност и смърт, които се основават на предишната заетост на тези работници и са придобити в съответствие със законодателството, посочено в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004, при същите условия и в същия размер като гражданите

на съответните държави-членки, когато се преместват в трета държава.		
ГЛАВА IV ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ Член 13 <i>По-благоприятни разпоредби</i> 1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятните разпоредби на: а) правото на Съюза, включително двустранни и многостранни споразумения между Съюза или Съюза и неговите държави-членки, от една страна, и една или повече трети държави, от друга страна; и б) двустранни или многостранни споразумения между една или повече държави-членки и една или повече трети държави. 2. Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да приемат или да запазват разпоредби, по-благоприятни за лицата, към които тя се прилага.	n/a	
Член 14 <i>Информация за обществеността</i> Всяка държава-членка предоставя на обществеността редовно актуализирана информация относно условията за прием и пребиваване на нейна територия на граждани на трети държави с цел работа в нея.	n/a	
Член 15 <i>Докладване</i> 1. Периодично и за първи път до 25 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива в държавите-членки и предлага измененията, които счита за необходими. 2. Ежегодно и за първи път до 25 декември 2014 г. държавите членки изпращат на Комисията статистическа информация за броя на гражданите на трети държави, на които през предходната календарна година е издадено единно разрешение, в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила.	ЗТМТМ Чл. 66. (1) На всеки три години Република България представя доклад на Европейската комисия за прилагането на директивите в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, в които това е предвидено. (2) Докладът по ал. 1 включва и подробна оценка на правилното функциониране на схемата за мобилност в рамките на Европейския съюз, на възможните злоупотреби с тази схема, както и на взаимодействието ѝ с достиженията на правото от Шенген.	
Член 16 <i>Транспониране</i>	ЗТМТМ Допълнителни разпоредби	Пълно

<p>1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, под-законите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 25 декември 2013 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.</p> <p>Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.</p> <p>2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.</p>	<p>§ 2. С този закон се въвеждат изисквания на:</p> <p>7. Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка (ОВ, L 343/1 от 23 декември 2011 г.);</p>	
<p>Член 17 <i>Влизане в сила</i> Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.</p>	<p>n/a</p>	
<p>Член 18 <i>Адресати</i> Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.</p>	<p>n/a</p>	